

3,000 Kr.s Indtægt, der som sagt er afgiftsfri for de Apoteker, som har en Nettoindtægt af indtil 3,000 Kr., eller den Afgiftsfrihed, som de Apoteker, der har en Indtægt af mellem 3,000 og 18,000 Kr., nyder. Der er her endvidere nogle Bestemmelser, som ikke har forekommet Kommissionen videre rationelle. Vi har bl. a. ønsket en Forandring i den Form, hvorunder Afgiften beregnes, og Justitsministeren har i saa Henseende tiltraadt vort Forslag om, at Afgiften for et Apotek, der glider ind under Afgiftsloven, men hidtil ikke har været afgiftspligtigt, beregnes, som om det allerede havde været afgiftspligtigt, hvorved man undgaar det irrationelle Forhold, at en Apoteker det første Aar kommer til at svare en stor Afgift, idet han skal svare Afgift af Forgængerens Indtægt og i Virkeligheden kommer til at svare Afgift af sin egen Afgift. Disse Regler om Afgiften er nu inkluderet i det foreliggende Lovforslag, og jeg kan altsaa tiltræde disse Regler, idet de i det væsentlige er i Overensstemmelse med, hvad der af Kommissionen er udarbejdet om dette Forhold.

§§ 33 og 34 angaar Pensionering og Understøttelse, og her kommer jeg til det Forhold, som jeg før nævned i Forbigaaende, angaaende Enkeprivilegiet, som herefter bliver afskaffet. Det forekommer mig, at det er urimeligt og i øvrigt i Strid med selve Principet for Apotekerloven, at man hidtil har tilladt, at Enken efter en Apoteker vedblivende kunde beholde Privilegiet. Apotekerloven hviler paa det Princip, at Privilegiet ikke kan tildeles andre end dem, som blandt andet har bestaaet farmaceutisk Kandidatskamen, som altsaa har den personlige Betingelse for at kunne forestaa et Apoteks Ledelse og Drift, men en Enke efter en Apoteker vil, bortset fra de enkelte Tilfælde, jeg omtalte under § 27, ikke have Betingelser for at kunne drive Apoteket, som altsaa skal drives med en ansvarlig Bestyrer. Det Forhold maa anses for i flere Retninger at være uheldigt dels for de farmaceutiske Kandidater, der selvfølgelig af Hensyn til Avancementet indenfor Standen ønsker Enkeprivilegiet afskaffet, dels af Hensyn til Publikum, idet jeg uden i øvrigt at komme nærmere ind paa Sagen tror at turde sige, at der kan forudsættes den mest forsvarlige Ledelse og Drift af Apoteket, naar baade det økonomiske Ansvar og den faglige Indsigt er forenet i samme Person, og det kan kun finde Sted, naar man fastholder det almindelige Princip for Meddelelse af

Apotekerbevillingen: at Bevillingen kun meddeles til dem, som har den faglige Indsigt til at lede og drive et Apotek. I Henhold til disse Anskuelser har Kommissionen foreslaaet, at Enkeprivilegiet afskaffes, og den højtærede Justitsminister har i den Henseende sluttet sig til Kommissionens Forslag.

I § 34 foreslaas det, at der kan tildeles Enkerne en Pension af en Pensionsfond, og Beløbet, som Justitsministeriet af Apotekerfonden betaler til denne Pensionskasse, fastsættes til 300 Kr. aarlig for hvert personligt Apotekerprivilegium. Forudsætningen for denne Fond er baade i Loven, som blev givet i 1895, og i den gamle Apotekerkommission, som sad i 90erne, at en Del af disse Beløb, som indkommer ved denne Afgift af de personlige Apotekerprivilegier, og om hvilke der kun blev truffet den Bestemmelse, at de skulde henlægges under Justitsministeriet, og at der kun kunde disponeres over dem med Lovgivningsmagtens Samtykke, Tid efter anden bør anvendes til farmaceutiske Formaal baade i Borgernes Interesse i Form af Subvention til og Oprettelse af flere og flere Apoteker og til Fordel for Farmaceuter ved Enkepensioner. Om denne Apotekerfond faar vi hvert Aar Oplysninger i Anmærkningerne til Finanslovforslaget, hvor der gives Meddelelse om, hvor stor Fonden er, samt paa hvilken Maade den er anbragt. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Apotekerfondens Beholdning i Aar den 1. August, som er det Tidspunkt, da Opgørelsen foretages, udgjorde et Beløb af i alt 679,817 Kr. 17 Øre. Desuden har der hidtil i Apotekerfonden været to smaa Skuffer, af hvilke den ene faar sin Indtægt ved en Afgift paa 1,000 Kr. hvert Halvaar af et Apotek i Thisted fra December Termin 1903 at regne. Denne Skuffes Beholdning udgør i Øjeblikket 20,909 Kr. 95 Øre. Den anden Skuffe faar en Afgift af et Apotek i Vordingborg paa 500 Kr. hvert halve Aar fra December Termin 1907 at regne. Denne Skuffe havde den 1. August 1912 en Beholdning af 5,405 Kr. 46 Øre. Naar Ministeren i Bemærkningerne til den her omhandlede Paragraf forudsætter, at disse to Skuffers Indhold udtømmes i den almindelige Apotekerfond, kan jeg give en saadan Tanke min Tilslutning. Der er ikke Mening i længere at opretholde det omtalte Skuffesystem.

Den 1. August 1912 udgjorde Apotekerfondens Beholdning, de to Skuffers Indhold iberegnet, et Beløb af 706,132 Kr.